

Andrea Fascetti:

Cinema

A hét húros basszusgitáron játszó olasz muzsik, Andrea Fascetti neve három évvel ezelőtt került be igazán a köztudatba, a 2008-ban készült album, a Dedicated to Steve egy csapásra ismertté tette Fascetti nevét. Az elmúlt három évet koncertezéssel töltötte a muzsik, a fellépések mellett szerencsére a stúdiózásra is maradt ideje. Ez utóbbinak a „végterméke” a közelmúltban megjelent korong, a Cinema. A mostani projektben Andrea Garibaldi (zongora), Massimo Manzi (dobok) és Marco Bartalini (trombita és szárnykürt) voltak az olasz basszusgitáros segítői. Az új hanghordozó sokszínű repertoárjában 10 kompozíció kapott helyet. Már a szám címe is jelzik, hogy nem egysíkú anyaggal van dolgunk. Fascetti lemeze – egy kis képzavarral élve – olyan, mint egy zenei svédasztal, ugyanis mindenféle – egymástól olykor igen távolálló – dolog megtalálható rajta. A lemezbortón olyan címekeket találunk, mint pl. a Schindler's List, az Alice In Wonderland, a Days Of Wine And Roses és a Mission Impossible Theme. Az olasz muzsik láthatóan/hallhatóan éppúgy szereti a hosszú, kifejtős témákat mint a lélegzetvételnyi, rövid műveket. Nem nehéz kitalálni, hogy az előbbire a legjobb példa a bő 7 percnyi játékidéjű Schindler's List. A „skála” másik végén pedig a Secret Love van a maga alig 2 percével.

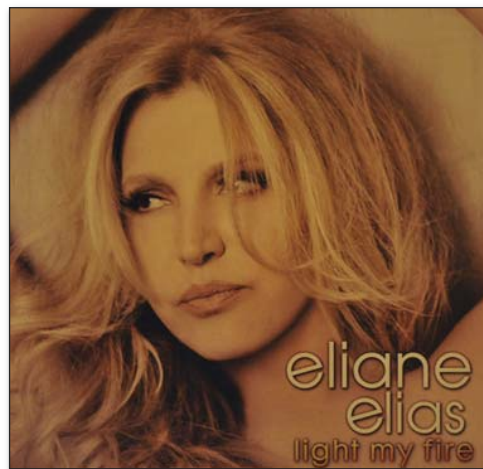
A Cinema egy temperamentumos, csilhatatlanul olasz album. Olyan produkció ez, ami minden ízében él. Miközben a hallgató a lemez végére ér már azon töri a fejét, hogy vajon mikor hallgathatná meg élőben is Andrea Fascetti csapatát hazánkban is. Bízunk benne, hogy előbb vagy utóbb az olasz basszusgitáros valamelyik koncertszervezőnk látókörébe kerül, aki lát abban fantáziát, hogy magyar színpadra csábítsa ez a remek technikájú muzsikust.

Előadás és tartalom: 10/10

Hangzás: 9/10

Kiadó: magánkiadás

Honlap: www.andreafascetti.com

Elaine Elias:

Light My Fire

A brazil származású zongorista-énekesnő, Eliane Elias neve sok olvasó számára ismerősen csenghet, hiszen az elmúlt évek során az előadó olyan, remek albumokkal ajándékozta meg a minőségi jazz híveit, mint pl. a Something For You (2008), a Bossa Nova Stories (2009) és a Plays Live (2010). Persze az imént felsoroltak csak töredékét jelentik Elias rendkívül gazdag diszkográfiájának. Most itt az új produkció - a Doors hallhatatlan szerzeménye után – a Light My Fire címet kapta. Az album 12 számos repertoárjában jól megférnek egymás mellett Elias saját szerzeményei (pl. a What About The Heart) és a jól ismert művek átdolgozásai. Ez utóbbiak közé tartozik pl. a Stevie Wonder ballada a My Cherie Amour, a Doors már említett, címadóvá vált kompozíciója és a Dave Brubeck Quartet által 1959-ben sikerre vitt Take Five is. Az énekesnőnek két nagy kaliberű előadót is sikerült stúdióba csábítania, akik szerencsére nem csak „beköszönés” jelleggel vesztik ki a részét a közös munkából, Gil Gilbertot és Randy Beckert. Mindketten több számban is megmutatják, hogy méltán tartoznak már évtizedek óta a műfaj előadóinak elitjéhez.

Eliane Elias új albuma mindazoknak szól, akik szeretik a temperamentumos mély érzellemmel átszótt zenei anyagokat. Azoknak, akik még csak most ismerkednek a latin jazz világával, keresve sem találhatnának Elias-nál jobb „kalauzt” felfedező útjukhoz.

A Light My Fire című albumot bármelyik oldalról is közelítjük meg (előadás, tartalom, hangzás stb) azt kell mondanunk, hogy az idei év egyik legszínvonalasabb vokális, latin-jazz kiadványa.

Előadás és tartalom: 10/10

Hangzás: 9/10

Kiadó: Universal Music Group

Honlap: www.elianeelias.com

Czékus Mihály